

Водевіль повертається

У середині грудня в Київському театрі імені І.Франка відбулася прем'єра вистави "Український vaudeville, або Вип'ємо й поїдемо!" за комедіями Марка Кропивницького "На руїнах" та "По ревізії".

Режисер-постановник С.Мойсєєв досить органічно поєднав у одній виставі два твори, а також дві манери акторської гри, дві різні сценічні умовності. А саме - традиційну для українського театру живописно-етнографічну побутовість з умовністю підкреслено театральною, формально яскравою.

Композитор Ю.Шевченко та балетмейстер Н.Осипенко створили виразні танці з гіпертрофовано-національною ритмікою. Танці не виглядають вставними номерами, а вплетені в драматургічну канву вистави і працюють як на характер героїв, так і на загальну концепцію вистави.

За візуальним образним рядом робота вийшла теж насиченою. Талановита художниця Н.Рудюк створила такий собі ніби-то нічим не примітний сценографічний світ - мальований задник і меблі на передньому плані. Але особливість у тому, що задник розташований на рівні третьої куліси і може використовуватися як прозора завіса для театру тіней (і, взагалі, всі елементи сценографічні в процесі вистави задіюються). Крім того, він розрізаний - і буквально, і тематично - на дві частини, дві долі - долю панів, і долю селян. Зліва - замок, справа - хата. Правда, й одне, й інше пішло тріщинами (розпис по шовку) і на кін вийшла буржуазія в особі Шклянки (О.Шаварський). Взагалі, смисловою ємкістю вистава виходить далеко за рамки того водевілю, який склався у дев'ятнадцятому столітті, водевілю, як комедії з піснями-танцями без претензій на інтелектуальність. С.Мойсєєв у легкій формі говорить про серйозні речі - про розпад культури різних соціальних станів і національних груп на Україні, в результаті якого новий буржуа вирубує український вишневий сад. Але, разом з тим, на нього покладаються турботи про майбутнє благодатне життя. Щоправда, залишаються сильно незадоволеними євреї, бо відчують себе покликаними через гроші маніпулювати людьми, а тут раптом цю владу викидає українець. Вистава закінчується словами Гершка і Шльоми (І.Кадубець, В.Абазопуло), які вони дуєтом проказують в зал тричі з характерною інтонацією: "...То нам же надо будет совсем тікати із Отечества". Зал вибухає оплесками, але наступна патетична сцена-картина із зоряним небом і застиглими скульптурними групами під ним псує враження, бо зовсім випадає із загального стилю і настрою вистави. Хоча, хто зна, якщо розглядати її як пародійний натяк на дуже вдалий спектакль тих же франківців "Тев'є-Тевель", що оспівує страждання і радощі євреїв у світі та в Україні зокрема, то в такому випадку фінал "Українського водевілю" набуває навіть агресивного сенсу і назва вистави починає звучати то загадково, то гротескно.

...Відкривається спектакль прекрасно поданими мелодіями. Українською і єврейською. Оркестрик, наполовину в українському, наполовину в єврейському національному вбранні, виконав ці мелодії в партері. Одну в лівому проході, іншу - в правому.

Валентина Грицук.

Ілюстрований журнал. Видається з 1995 року.

Реєстраційне свідоцтво №1303.

Передплатний індекс 74249

Засновники - Національний університет "Києво-Могилянська Академія", Міністерство культури і мистецтв України, Головне управління культури Київської держадміністрації, Подільська районна держадміністрація м.Києва.

Журнал виходить раз на два місяці.

НАШІ АВТОРИ:

ГАННА ЧМІЛЬ - заступник Міністра культури і мистецтв України.
ВОЛОДИМИР ПІКА - кінооператор.
МИКОЛА МАЗЯР - начальник Головного управління кінематографії Міністерства культури і мистецтв України.
ВАЛЕРІЙ ШЕВЧУК - письменник.
СЕРГІЙ ВАСИЛЬЄВ - театрознавець, завідувач відділом театру газети "Культура і життя".
ВАЛЕНТИНА ГРИЦУК - театрознавець.
ДМИТРО ДЕСЯТЕРИК - студент КДІТМ ім. Карпенка-Карого.
ЛЮБОВ СУБОТІНА - студентка КДІТМ ім. Карпенка-Карого.
ОЛЕНА КОВАЛЕНКО - театрознавець.
НЕЛЛІ КОРНІЄНКО - театрознавець, директор Центру Леся Курбаса.
НАТАЛЯ ШЕВЧЕНКО - театрознавець.
ЗИГМУНТ МОЛІК - актор, Польща.
НАДІЯ МІРОШНИЧЕНКО - бакалавр НаУКМА.
ТЕТЯНА ДЕРЕВ'ЯНКО - кінознавець, директор Київського музею імені Олександра Довженка.
ГАННА ДОВБАХ - студентка НаУКМА.
ЄВА КЛЕКОТ - кінознавець, Польща.
ІВАН ГАВРИЛЮК - кіноактор.
ОЛЕГ МЕНЬШИКОВ - актор театру і кіно, Росія.
ЮЛІЯ ЛЯХОВИЦЬКА - кінознавець.

РЕДКОЛЕГІЯ

Биструшкін Олександр
Більченко Валерій
Брюховецька Лариса - головний редактор
Газда Януш, Польща
Гладій Григорій, Канада
Іванюк Сергій
Ілленко Юрій
Коваль Олександр
Марущенко Віктор
Осика Леонід
Романюк Григорій
Сіксу Елен, Франція
Скуратівський Вадим
Ступка Богдан
Чміль Ганна

РЕДАКЦІЯ

Брюховецька Оксана
Грицук Валентина
Глінка Наталя
Польщак Анеля
Коректор
Максим Буткевич

Художнє оформлення і комп'ютерна верстка
Олега Коспи

Здано на виробництво з готових позитивів
10.11.1997.
Формат 60x84 1/8. Папір офсетний. Умовн. друк. арк. 7,46.
умовн.фарб.відб. 9,32.
Обл.-вид. арк. 5,17. Зам. №7-2019.

Редакція журналу
"Кіно-Театр"
АТ "Київська нотна фабрика".

Адреса редакції:
254070, м.Київ,
вул.Г.Сквороди,2,
НаУКМА, корп.3,к.409.

Телефони:
головний редактор
413-45-63
редакція 416-60-88.